

Gud er aktiv i dit liv

Naim al-Gharib (mail@naimsplace.com)

Version: 1.0

Oprettet: 03-03-2016

Sidst opdateret: 03-02-2017

Indholdsfortegnelse

Indholdsfortegnelse	2
Naturlovene, sandsynligheder, og vores handlinger	3
Bøn og forventning er meget vigtigt	9
Din behandling af andre mennesker og dyr påvirker Guds behandling af dig	11

Naturlovene, sandsynligheder, og vores handlinger

(I Allahs navn, den Nådige, den Barmhjertige) بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Al pris og taknemmelighed tilkommer alene Allah, vi priser Ham, og søger Hans hjælp og tilgivelse. Vi søger tilflugt hos Allah imod vores egen ondskab, og imod det onde fra vore handlinger. Den som Allah retleder, kan ingen vildlede, og den som Allah vildleder, kan ingen retlede. Jeg bærer vidnesbyrd om at ingen har ret til tilbedelse eller underkastelse foruden Allah, alene, og jeg bærer vidnesbyrd om at Muhammad (saaws) er Hans Tjener og sidste Sendebud.

Kausalitet, der kommer af det latinske "causa", handler om forholdet imellem årsag og resultat. Kausaliteten har været et ret centralt emne indenfor videnskaben, filosofien og teologien siden tidernes morgen, men ikke alle har været tilhængere af ideen. For eksempel sagde Bertrand Russel (1872-1970) følgende:

Alle filosoffer, indenfor enhver skoleretning, forstiller sig at årsag og resultat er fundamentalt for enhver videnskab, alligevel, underligt nok, i avancerede videnskaber som f.eks. videnskaben om gravitationel astronomi, finder ordet "årsag" aldrig sted! Loven om kausalitet, tror jeg, ligesom meget der samler støv hos filosoffer, er et levn fra fortiden, overlevet, ligesom monarkiet, kun fordi man fejlagtigt tror at det ikke gør nogen skade!

Karl Pearson (1856 - 1936), der er kendt som faderen til den statistiske matematik, ville have givet Bertran Russel helt ret. Han talte nemlig aldrig om kausalitet, men derimod udelukkende om sandsynligheder.

Det er imidlertid forkert at benægte kausalitet. Vi kan direkte erkende og sanse kausalitet i realiteten, og naturlovene er et godt eksempel på kausalitet der er fast og uforanderlig.

Vi har naturlovene, og det er dem den klassiske mekanik arbejder med. Og her har vi en klar og tydelig årsag og resultatssammenhæng. Allah (swt) har opsat naturlovene, og har gjort dem faste og uforanderlige. Det er de naturlove Han (swt) har skabt, og som gør at vi kan fungerer og eksisterer i verdenen. Foruden disse naturlove ville livet være umuligt og uberegneligt.

Naturlovene definerer vi som værende love der altid - uden undtagelse - sikre at de samme resultater finder sted, når de samme årsager eksisterer. Når dette gør sig gældende har vi at gøre med en naturlov. En fast og uforanderlig lov.

Solen er f.eks. årsagen til at der er lyst om dagen, og solen er også årsagen til at månen lyser. Månen er årsagen til tidevandet. Vinden er årsagen til en sejlbåd og en vindmølles bevægelse, og tynde kræften er årsagen til at en sten falder ned på jorden, når vi kaster den op i luften.

Når vi ikke har at gøre med naturlove, men derimod situationer hvor selvom de samme begivenheder finder sted, så er det forskellige resultater vi oplever, så vil nogle mennesker sige at forskellen på resultaterne skyldes at forholdene er for komplicerede til at vi kan forstå dem, og hvis vi forstod dem ned til mindste detalje, så kunne vi producere de samme resultater hver eneste gang. Dette udsagn er imidlertid forkert.

Som mennesker kan vi kun erkende årsager som vi kan sanse direkte i realiteten, og det er ikke muligt for os, igennem sansning, at erkende årsager vi ikke kan sanse direkte.

Den moderne kvantefysik viser os, via sansning, at når vi beskæftiger os med meget små forhold, så eksisterer der en "ukendt" faktor imellem årsag og resultat. "Noget" der netop producerer helt uforanderlige resultater og som ikke er underlagt den klassiske mekaniks forståelse af omverdenen og Koranen lærer os at denne "ukendte" faktor er Allah (swt).

Den klassiske fysik er deterministisk, hvilket vil sige, at hvis man kender al information om et system, så vil man kunne forudsige dens fremtidige udvikling. Ideelt set er der altså ingen usikkerheder i den klassiske fysik. Modsat er kvantefysikken i sin essens baseret på sandsynligheder.

Grundlæggende har mennesket siden tidernes morgen interesseret sig for, hvad er det for en

virkelighed, vi lever i. Den rokker kvantefysikken ved. Kort sagt har den simpelthen ændret vores metafysik ved at konstatere, at der er en immanent usikkerhed i verden. (Vincent Fella Hendricks, professor i formel filosofi ved Institut for Medier, Erkendelse og Formidling, Københavns Universitet).

Hvad angår naturlovene så har Allah (swt) gjort dem uforanderlige og faste, men hvad angår de ting der ikke er udgør naturlove, så styrer Han (swt) disse ting med en konstant og aktiv deltagelse!

Heraf giver Allah (swt) Sig Selv forskellige navne eller attributer som vi kan bruge til at forstå, hvor aktiv Han (swt) egentligt er i vores daglige liv.

Han (swt) er: Ar-Razzaq (den der skænker levebrød og forsyning), Al-Qabid (den der tilbageholder), As-Sami (den Althørende), Al-Basir (den Altseende), Al-Hafidh (den Opretholdende), Al-Mughith (den der holder i live), Al-Mujib (den der svarer), Al-Waliyy (den Beskyttende), Al-Muhyi (den der giver liv), Al-Mumit (den der forårsager død), Al-Qayyum (den Selvtilstrækkelige), Al-Muqtadir (den Almægtige), Al-Muqaddim (den Gennemførende), Al-Mu'akhkhir (den Forsinkende), Al-Wali (Værgen), Al-Mutaqim (Hævneren), Al-Mughni (den der beriger), Al-Mani (den der forhindre skade), Ad-Darr (den der frembringer skade), Al-Hadi (den der retleder), m.f.

Så snart vi bevæger os udenfor de faste og uforanderlige naturlove, så befinder Allah (swt) Sig - så at sige - imellem årsag og resultat. Dette er grunden til at hvis vi forsøger at finde forbindelsen imellem årsag og resultat, så bliver resultatet altid en "sandsynlighed".

Vi kan med statistik se at Allah (swt) ofte forårsager ganske bestemte resultater f.eks. at når en stor hær står overfor en lille hær, så vinder den store hær grundet dens store antal, men vi kan også via samme statistik se at der i enkelte tilfælde finder markante og uforklarlige afvigelser sted, hvor det stik modsatte gør sig gældende, selvom det praktisk set ikke burde være muligt.

Vi kan også med statistik se at i det fleste tilfælde med uhelbredelig sygdom forværres den syge persons tilstand sig gradvist indtil døden indtræffer, men i enkelte tilfælde sker der det stik modsatte. Personen bliver pludselig og helt uforklarligt helbredt helt spontant så der ikke eksisterer et spor af sygdom tilbage i personens krop.

Når vi mangler forståelse af den rette sammenhæng imellem en årsag og et resultat, så skyldes det ikke at denne sammenhæng ikke eksisterer, men det skyldes at vi som mennesker udelukkende kan beskæftige os med realiteten, som vi kan sanse, og da Allah (swt) i Sin Essens er usanselig, så er det ikke muligt for os at beskæftige os med denne "sammenhæng" direkte.

Det vi kan sanse i realiteten er, at når vi ikke beskæftiger os med de faste og uforanderlige naturlove, så kan vi udelukkende foretage sandsynlighedsberegninger, men kan ikke komme frem til nogen sikker viden, og sandsynlighedsberegning kan ikke hjælpe os noget overfor Allah (swt).

Nogle mennesker ryger som en skorsten hele deres liv, men får aldrig lungekræft. Andre mennesker kommer aldrig i nærheden af en cigaret, men får lungekræft alligevel.

Koranen lærer os at alle disse ting bestemmes og styres af Den Almægtige Allah (swt), og at Han (swt) er en meget aktiv del af vores daglige liv - helt ned til de små detaljer!

Allah (swt) siger: **"Sig: Jeg har ikke magt over skade eller gavn for mig selv, undtagen hvad Allah vil."** (10:49).

Og Allah (swt) siger: **"Der indtræffer ikke nogen katastrofe på jorden eller i blandt jer selv, undtagen at det er optegnet i en tydelig bog, før Vi frembringer den. Sandelig, dette er let for Allah."** (57:22).

Og Allah (swt) siger: **"Hvis noget godt rammer dig, så bedrøver det dem, og hvis noget dårligt rammer dig, så vender de sig om, og siger: 'Det var godt at vi tog vores forholdsregler.' Sig: 'Intet rammer os, undtagen hvad Allah har nedskrevet imod os. Allah er vor beskytter, og dem der har iman skal stole på Allah alene.'" (9:50-51).**

Og Allah (swt) siger i Koranen: **“Ved de ikke at Allah yabsutu (skænker overflod) til den Han vil wayaqdiru (og fastbestemmer)? Sandelig, i dette er der beviser for et folk der har iman.”** (39:52).

Og Han (swt) siger: **“Og hvis Allah havde forøget levebrødet for Sine tjenere, så ville de begå oprør på jorden, men Han giver biqadarin (efter et forudbestemt mål). Han kender og ser Sine tjenere.”** (42:27).

Og Han (swt) siger: **“Og dræb ikke jeres børn på grund af fattigdom, Vi vil narzuqukum (skænke levebrød) til jer og til dem.”** (6:151).

Som mennesker har vi vores frie vilje, og realiteten viser os dette med absolutthed. Vi har fri vilje til at handle eller lade være. Men hvad er det vi i praksis har fri vilje til at gøre?

Vi har den frie vilje til at have hensigten om at foretage en handling! Men hvorvidt denne handling rent faktisk ender med at blive gennemført, det er 100% er kontrolleret og bestemt af Allah (swt)! Allah (swt) siger: **“Men I vil ikke kunne vælge noget, medmindre Allah, Herskeren over alle verdener, vil det.”** (81:29).

Og Allah (swt) siger: **“Og sig aldrig om noget: ‘Jeg vil gøre det i morgen’, undtagen at du tilføjer, ‘InshAllah’ (om Allah vil). Hvis du glemmer det, så tænk på Din Herre og sig: ‘Jeg beder at Min Herre vil retlede mig nærmere til det der er rigtigt.’”** (18:23-24).

Og Allah (swt) siger: **“Du ved det ikke, men Allah kan meget vel forårsage at noget nyt sker.”** (65:1).

Sandsynlighedsberegning og statistik viser os at I mange tilfælde får vi lov til at udføre de handlinger vi har til hensigt at udføre, men i nogle tilfælde forbliver sådanne handlinger ved hensigten, og det lykkedes os ikke at gennemføre det som vi har planlagt.

Allah (swt) giver os et eksempel på dette med de ni personer der ville dræbe profeten Salih (saaws). Allah (swt) siger: **“Og der var i byen ni mænd, som handlede ondt i landet, og de ville ikke ændre sig. De sagde: ‘Tilsværg hinanden ved Allah, at vi visselig vil angribe ham (Profeten Salih) og hans familie ved nattetid, og at vi så derefter vil sige til hans nære slægtninge: Vi var ikke vidner til hans families undergang, og vi taler visselig sandt.’ Og de lagde en plan, men Vi lagde også en plan, uden at de vidste det. Se da, hvorledes enden blev på deres plan. Vi tilintetgjorde dem og hele deres nation tilhobe.”** (27:48-51).

Et anden eksempel er kampen ved Badr, hvor Profeten (saaws) med en lille hær på ca. 300 mand slog en stor hær på ca. 1.000 mand. Til dette siger Allah (swt): **“Og Allah havde allerede skænket jer sejr ved Badr, da I var en lille og svag gruppe.”** (3:123).

Allah (swt) bekræfter og fortæller os at Han (swt) er en aktiv og deltagende del i vores liv. Og hver eneste lille detalje er helt og aldeles underlagt Hans (swt) bestemmelse og magt, uanset om det drejer sig om de faste og uforanderlige naturlove, eller om det handler om de ting der ikke er naturlove.

Da mennesket ikke kan sanse Allah (swt) direkte, og dermed heller ikke Hans (swt) handlinger, fører dette ofte til overtro og fantasi, hvorfor nogle mennesker klassificerer Guds aktive handlinger som værende “lykke”, “sandsynligheder” og “tilfældigheder”.

Og uanset om et givent menneske får tilladelse til at gennemføre en bestemt handling, og uagtet om en sådan handling er ond eller god i Allahs (swt) øjne, så kommer livsenergien til at fuldføre en sådan handling direkte fra Allah (swt). Han (swt) siger: **“Allah, der findes ingen gud undtagen Ham, den Evige, den Altopretholdende.”** (2:255). Enhver livskraft der eksisterer, fra den mindste bakterie til den største skabning, er direkte og i konstant opretholdelse af Allah (swt).

Selv under de mest forfærdigelige forhold, og selv når vi har at gøre med den mest ondskabsfulde person, så er Allah (swt) Den der aktivt holder personen i live, og giver personen sin livskraft.

Nogle mennesker kan ikke acceptere dette forhold og siger derfor, “Hvis Gud virkelig findes, hvorfor lader

Han så onde ting ske?”

En sådan tanke er i modstrid til formålet med livet på jorden idet at formålet med livet på jorden er at “teste mennesker på godt og ondt”. Allah (swt) siger: **“Som skabte døden og livet for at prøve jer, hvem af jer, der handler bedst, og Han er den Almægtige, den Tilgivende.”** (67:2). Og Han (swt) siger: **“Og Vi gør nogle af jer til en prøvelse for andre.”** (25:20). Og Han (swt) siger: **“Hvis Allah skulle straffe mennesker (omgående), for hvad de har gjort, ville Han ikke efterlade et eneste levende væsen på jordens overflade. Men Han giver udsættelse til en fastlagt tid, og når deres tid så kommer, sandelig så er Allah Den, der ser alle Sine slaver.”** (36:45). Og Allah (swt) siger: **“Hvis Allah havde ønsket det, så kunne Han have gjort jer til en forenet nation, men Han ønsker at teste jer i det som Han har skænket jer. Så stræb med hinanden i at gøre gode gerninger.”** (5:48).

Hvis Allah (swt) skulle gribe ind og forhindre ondskab hver gang, og Han (swt) hader ondskab, så ville der ikke eksisterer en test, og den frie vilje i mennesket ville være formålsløs.

Man kunne nu forledes til at spørge: Hvilke rolle har vore egne handlinger i vores liv så?

Og svaret er, i henhold til Islam, at vore handlinger på en og samme tid er ekstremt relevante og total irrelevante, men hvad mener jeg med det?

Vore handlinger er ekstremt relevante ud fra den vinkel at Gud har iværksat naturlovene og livet omkring os, og Han (swt) kræver at vi handler i forhold til disse naturlove og at vi gør en indsats, når vi ønsker at opnå et mål, eller ønsker at forhindre en skade. F.eks. siger Han (swt): **“Og når bønnen er afsluttet så spred jer i landet og søg efter Allahs Nåde og ihukom Allah meget, for at I må få succes.”** (62:10).

Og Han (swt) siger: **“Det er jer tilladt at have kønsligt samkvem med jeres hustruer om natten i fasten. De er en klædning for jer, og I er en klædning for dem. Allah ved, at I var uærlige overfor jer selv, derfor har Han nådigt vendt Sig til jer og skænket jer (denne) lettelse. Gå derfor nu ind til dem og søg, hvad Allah har bestemt for jer...”** (2:187). Dette vers handler om når man ønsker at få børn.

Og Han (swt) siger: **“O I der har iman, vær fromme overfor Allah og søg nærhed til Ham, og stræb på Hans vej for at I må opnå succes.”** (5:35).

Og Han (swt) siger: **“Eller mener I, at I vil blive ladet i fred, når Allah endnu ikke har kendetegnet dem af jer, som stræber, og som ikke tager andre til nære venner end Allah og Hans Sendebud og de overbeviste? Og Allah er vel vidende om, hvad I gør.”** (9:16).

Og det berettes fra Abu Hurairah (raa) at Profeten (saaws) sagde: *“Den stærke mumin er bedre og mere elsket af Allah end den svage mumin, selvom de begge er gode. Stræb efter det der vil gavne jer og søg Allahs hjælp og vær ikke håbløse. Hvis noget træffer jer så sig ikke: ‘Hvis bare jeg havde gjort sådan og sådan, så ville det ikke være sket’, men sig i stedet: ‘Allah fastlægger, og hvad Han vil, det gør Han’, for ordene ‘hvis bare’ åbner døren for Satan.”* (Muslim).

Når vi beskæftiger os med de faste og uforanderlige naturlove, så kan vi med absolutthed beregne resultaterne af forskellige årsager, og vi bruger sådanne beregninger til bl.a. at beskytte os imod fare, selv når en sådan fare kun er “sandsynlig”. Så f.eks. lader vi ikke vore børn løbe frit rundt på gaden mens der kører biler, og vi lader heller ikke vore vinduer stå åbne uden at sikre dem, og vi undlader at gøre brug af åben ild i nærheden at ting der brænder let. Når vi kører i bil tager vi sikkerhedssele på. Og vi springer ikke bare ud fra et fly i 10.000 km højde, og vi bygger ikke vore huse af materialer der smuldre når det regner, osv.

Når det kommer til ting der ikke direkte har relation til de faste og uforanderlige naturlove, så kræver Allah (swt) at vi forsøger at forhindre det vi ikke kan lide, mens vi stræber efter det vi ønsker at opnå, samtidig med at vi sætter vores fulde lid til at Han (swt) bestemmer det bedste udfald for os.

Allah (swt) giver os et pragtfuldt eksempel på dette med profeten Jakob (saaws).

Han (swt) siger: **“Og han (Jakob) sagde: O mine sønner, drag ikke ind (i Egypten) ad én port, men drag ind ad forskellige porte. Men jeg kan ikke nytte jer det mindste mod Allah. Afgørelsen hviler hos Allah alene. Ham sætter jeg min lid til, og til Ham skal de, der vil sætte deres lid (til nogen),**

(alene) sætte deres lid. De drog nu ind på den måde, deres fader havde befalet dem, men det kunne intet nytte dem mod Allah, men det var en trang i Jakobs sjæl, som han tilfredsstillede, og han ejede stor kundskab fordi Vi havde belært ham, men de fleste mennesker ved det ikke.” (12:66-67).

Fremfor at lade sine sønner drage ind i Egypten igennem én byport, bad han dem dele sig op og drage ind ad forskellige porte. På den måde fremstod de ikke som en stor og samlet gruppe der kunne vække opsigt eller mistanke. Jakob (asws) tog derfor alle de forholdsregler han kunne, samtidig med at han udemærket vidste, at hvis det var Allahs (swt) vilje, at hans sønner skulle blive opdaget, så ville det ske uanset hvilke forholdsregler han havde taget. Derfor sagde han (asws): **“Men jeg kan ikke nytte jer det mindste mod Allah.”**, sagt med andre ord: “Hvis det er Allahs vilje at I skal blive opdaget, så bliver I opdaget uanset hvad I gør.”

Dernæst siger han (saaws): **“Afgørelsen hviler hos Allah alene. Ham sætter jeg min lid til, og til Ham skal de, der vil sætte deres lid (til nogen), (alene) sætte deres lid.”**, hvilket vil sige, “At uanset hvad vi gør, så er det Allah (swt) der bestemmer resultatet. Derfor skal vi ikke sættes vor lid til vore forholdsregler og bedømmelser, men vi skal derimod tage vores yderste forholdsregler, og dernæst sætte vores fulde lid til at Allah (swt) bestemmer. Hvad Han (swt) vil, sker altid.”

Vi finder også et fantastisk eksempel fra Profeten Muhammad (saaws). Da han (saaws) sammen med Abu Bakr (raa) tog flugten fra Mekka til Medina. På vejen tog han (saaws) alle forholdsregler for at undgå at blive fanget, til den grad at han tog en kæmpe omvej. Dette til trods for at han (saaws) fuldt ud havde forstået, at det ene og alene er Allah (swt), der giver liv, og bringer død. Senere søger han (saaws) tilflugt i den kendte hule, og bliver der i skjul i tre dage sammen med Abu Bakr. På et tidspunkt finder forfølgerne frem til hulen, og mens de står lige udenfor siger Abu Bakr: *“Hvis de så ned på deres egne fødder, ville de få øje på os!”* Profeten (saaws) beroliger ham og siger: *“Hvad mener du om de to hvor Allah er tilstede som den tredje?”* (Bukhari 5-57:5).

Allah (swt) roser Profeten (saaws) da Han senere åbenbarer følgende vers angående situationen i hulen: **“Hvis I ikke hjælper (Profeten), da er det uden betydning for Allah hjælp ham sandelig da benægterne havde drevet ham ud, dengang hvor han kun havde én følgesvend. De to var i hulen og han sagde til sin følgesvend: ‘Frygt ikke for Allah er med os!’, da nedsendte Allah Sin fred over ham og styrkede ham med sådanne hære I ikke kunne se, og Han ydmygede til dybder benægternes ord. Men Allahs ord er ophøjet til det højeste for Allah er Almægtig, Alviis.”** (9:40).

Allah (swt) befaler os, hvis vi ved, at der er risiko for at vi bliver overfaldet under bønnen, at vi skal tage vores forholdsregler imod sådan en situation. Han (swt) siger: **“Hvis I da frygter, så (hold bøn) til fods eller til hest. Men når I er i sikkerhed, så ihukom Allah, da Han jo lærte jer, da I intet vidste.”** (2:239).

Og den samme agtpågivenhed bliver vi påbudt når der er krig. Allah (swt) siger: **“Og når du er blandt dem og leder bønnen for dem, skal en del af dem rejse sig med dig og tage deres våben. Når de så har foretaget deres nedkastning, skal de træde bag jer, og en anden afdeling skal komme frem, som (endnu) ikke har bedt, og så skal de bede sammen med dig, og de skal tage deres forholdsregler og deres våben. De, som er benægtere, ønsker at I forsømmer jeres våben og jeres bagage, så at de pludselig kan overfalde jer. Og der skal ikke hvile nogen synd på jer - hvis I generes af regn eller I er syge - om I da lægger jeres våben til side. Men tag jeres forholdsregler, thi Allah har beredt de benægtende en beskæmmende straf.”** (4:102).

Mange muslimer har ikke forstået at Allah (swt) kræver en mægtig stræben af os, hvorfor de forbliver passive i deres dagligdag, nærmest fatalistiske. Hvorimod de fleste ateister derimod handler stik modsat. De tager deres yderste forholdsregler og foretager massive indsamlinger af statiske data for at foretage sandsynlighedsberegninger, men de har ingen tro på - og dermed heller ikke tillid til - Allah (swt), og de tror at alle resultater er tilfældige, eller blot er udenfor vores kontrol fordi der eksisterer for mange faktorer, vi ikke kan kontrollere grundet manglende oplysninger eller viden.

Vi må derfor ikke sætte os ned og sige: “Gud bestemmer forsyning, og Gud bestemmer liv og død, derfor er mine handlinger irrelevante og formålsløse.”

En sådan attitude udgør ikke alene ulydighed overfor Allah (swt), der netop befaler os at stræbe med en aktiv og meget bevidst stræben, men det modstrider også realiteten fordi realiteten viser, at når vi har at gøre med de faste og uforanderlige naturlove, så indtræder resultaterne altid på samme måde når den samme årsager eksisterer. Så hvis det brænder, og man ikke forsøger at undgå ilden, så bliver man brændt.

Når vi så har at gøre med de ting der ikke er faste og uforanderlige naturlove, så "tilsmiler lykken den modige", som ordsproget siger.

Vi kender ikke Allahs الغَيْب (al-ghaiba), og vi ved ikke hvad Han (swt) bestemmer i vores liv. Alt hvad vi ved er at Allah (swt) bestemmer, og at Han (swt) kræver at vi handler med en stor stræben, og at vi gør vores bedste. Og Han (swt) siger: "**Allah bebyrder ingen ud over evne.**" (65:7).

Så både Allah (swt), realiteten og livet kræver handling!

Hvis vi lider af underernæring, og dermed er syge, så viser statistikken os, at sandsynligheden for at vi bliver raske uden fornyet eller forbedret næring, er meget lille. Ligeledes viser statistikken os at hvis vi ryger, så eksisterer der en ekstrem stor sandsynlighed for at vi bliver alvorligt syge med permanent skade som følge. Og statistikken viser os, at hvis vi kører bil uden sikkerhedssele, og der sker en trafikulykke, så er sandsynligheden for skade meget større end hvis vi har sikkerhedsselen på. Og statistikken viser os, at hvis vi bosætter os i et belastet område med meget kriminalitet, så er der en stor sandsynlighed for at vor børn vokser op kriminelle. Og statistikken viser os, at hvis vi ikke undgår giftstoffer i dagligdagen i form af sprøjtegift på frugt og grønt, tilsætningsstoffer i mad, samt miljøgifte i vores husholdningsmidler, så er sandsynligheden for at vi bliver syge meget store.

Hvis vi skal følge Profeten Muhammads (saaws) eksempel, så forsøger vi at undgå alt denne skade, på samme måde som da han (saaws) gemte sig i hulen. Samtidig med at vi ved med absolutthed, at resultatet bestemmer Allah (swt). Gud er aktiv i vores liv.

Hvis vi ikke gør nok, og derfor kommer til skade, eller hvis vi ikke gør nok, og derfor mangler noget, så kan vi ikke bebrejde Allah (swt). Allah (swt) har lært os at vi skal handle, at vi skal beregne, at vi skal søge, at vi skal stræbe. Hvis vi er ulydige, så bestemmer Han (swt) hvad Han (swt) vil.

Alt dette viser at ønsketænkning er modstridende til et islamisk liv!

Men hvad sker der når vi ikke stoler på Allah (swt)? Hvad sker der hvis vi handler, og tager alle vores forholdsregler, og foretager alle vore beregninger, men ikke stoler på Allah (swt), men derimod på resultatet af vore egne aktiviteter?

Først og fremmest begår vi shirk fordi vi da sætter lid til os selv fremfor Gud Den Almægtige. Dernæst bliver vi "overladt" til os selv som konsekvens heraf, og Gud lader de besværligheder Han (swt) ellers ville fjerne, ramme os.

Det er derfor Profeten (saaws), i henhold til en hadith, sagde: "*Hvis I alle havde stolet på Allah, som Han bør stoles på, så ville Han give jer levebrød som Han giver levebrød til fuglene. De står op sultne om morgenen, men kommer hjem mætte om aftenen.*" (Bukhari).

Og det berettes fra Imran bin Husain (raa) at Profeten (saaws) sagde: "*For den person der stoler på Allah, så vil Allah være tilstrækkelig til at tage sig af alle personens behov. Forsyning vil blive modtaget fra sådanne kilder som personen end ikke kan forestille sig. Den person der stoler på den materielle verden, Allah overlader en sådan person til verdenen.*"

Vi har alle oplevet dage hvor alt synes at gå imod os uanset hvad vi gør, dens slags dage hvor man ville ønske, at man var blevet i sin seng, mens vi på andre dage direkte kan mærke at alt synes at ordne sig på en helt fantastisk måde, ofte helt uden at vi behøver gøre noget som helst.

I surah Al-Kahf finder vi historien om manden der havde fået skænket to store haver, som han pralede om. Allah (swt) siger: "**Og fortæl dem lignelsen om de to mænd. Vi gav den ene af de to to haver med druer, og omgav dem med daddelpalmer, og mellem de to lagde Vi en kornmark. Hver af de to haver gav sit udbytte, og svigtede ikke det mindste heri. Og mellem dem lod Vi en flod strømme**

frem. Og han havde frugter, og i en samtale sagde han til sin kammerat: 'Jeg har større rigdom end du har, og jeg er mægtigere i følgeskab.' Og han trådte ind i sin have idet han handlede uret imod sig selv. Han sagde: 'Jeg tror ikke dette nogensinde skal forgå. Og jeg tror ikke at timen skal komme, og selvom jeg også blev sendt tilbage til min Herre, så ville jeg viselig finde et bedre sted end dette.' Hans kammerat sagde til ham, idet han diskuterede med ham: 'Fornægter du Ham der skabte dig af støv, derpå af en sæddråbe, og som formede dig til en mand? Hvad mig angår, så er jeg overbevist om at Allah er min Herre, og jeg sætter ikke en eneste ved siden af min Herre. Og hvorfor sagde du ikke, da du trådte ind i din have: Kun det Allah vil (er blevet skænket til mig)! Der er ikke nogen magt undtagen i Allah. Hvis du ser mig ringere end dig på rigdom og følgeskab, så vil min Herre måske give mig noget bedre end din have, og vil sende en storm over den fra himlen, så den skal blive til ufrugtbar glat jord. Eller dens vand vil synke så du ikke kan få fat i det.' Og hans frugter blev omfattet (af ødelæggelse), og han begyndte at vride sine hænder (i ærgelse) over det han havde brugt på haven, nu da den lå sammenstyrtet på sine stilladser. Og han sagde: 'O gid jeg ikke havde stillet nogen ved siden af min Herre!' (18:32-42).

Bøn og forventning er meget vigtigt

Når vi forstår alle disse ting korrekt, og når vi forstår at Gud er en meget aktiv del i vores liv, så får betydningen af bøn pludselig også en anden og meget mere relevant og vigtig betydning.

Allah (swt) siger: "**Påkald Mig, Jeg vil svare jer!**" (40:60).

Og Allah (swt) siger: "**Og hvis Mine tjenere spørger dig om Mig: Jeg er sandelig nær! Jeg hører og svarer bønnen af enhver ydmyg bedende, når han påkalder Mig. Lad dem også godvilligt lytte til Mit kald, og være overbeviste om Mig, sådan at de må vandre på den rette vej.**" (2:186).

Og det berettes fra Abu Hurairah (raa) at Profeten (saaws) sagde: "*Når en af jer beder til Allah, så skal han bede med beslutsomhed, og han skal ikke sige: 'O Allah skänk mig hvis Du vil', for der er ingen der kan tvinge Allah.*" (Muslim).

Hvad vil det sige at bede til Allah med beslutsomhed? Det vil sige at man ved at Allah (swt) hører bønnen, og at Han (swt) er fuldt ud i stand til at skænke den, hvis Han (swt) vil, og at den eneste grund til at Han (swt) ikke skænker bønnen, er hvis vi f.eks. beder om noget der er forbudt, eller hvis vi er ulydige overfor Ham (swt), eller hvis det vi beder om, i virkeligheden ikke er godt for os.

At bede med beslutsomhed betyder også at man "bevæger Allah (swt)" med det man siger, eller sagt med andre ord, "man beder intens om det man ønsker". Der er en stor forskel på en person der blot fremsiger sin bøn som en remse han har lært udenad, og så på den person der påkalder Allah (swt) i dyb hengivenhed, med tårrene trillende ned at sine kinder (hvis han eller hun f.eks. er ked af det), og som dybt og inderligt føler et stort behov for Allahs (swt) hjælp. Forskellen imellem disse to situationer er som forskellen imellem en levende person og en død person!

Fra Abu Hurairah (raa) berettes det at Profeten (saaws) sagde: "*Tjenerens bøn bliver skænket såfremt han ikke beder om synd eller om noget ødelæggende for slægtskabet, og hvis han ikke er hastig. Det blev spurgt: O Allahs sendebud, hvad vil det sige at være hastig? Han (saaws) svarede: At være hastig er at en person siger: Jeg har bedt meget, for meget, men jeg ser at min bøn ikke er svaret. Sådan at han bliver træt af det og opgiver.*" (Muslim).

Fra Abu Said Khudri (raa) berettes det fra Profeten (saaws): "*Når som helst en muslim beder, undtagen hvis det er for en synd eller for at ødelægge slægtskabet, så skænker Allah ham bønnen på en af tre måder: Enten er hans bøn skænket ham i denne verden, eller den gemmes for ham i form af belønning i den næste verden, eller en hjemførelse af samme grad forbindes i at nå ham.*" (Musnad Ahmad).

Og det berettes fra Abu Huraira (raa) at Profeten (saaws) sagde: "*Allah, Den Almægtige, er God, og Han modtager det, som der er godt. Og Allah har sagt: O I som har iman! Spis af de gode ting som Vi har forsynet jer med. (2:172).*" Derefter sagde Profeten (saaws): "*En mand har rejst langt, han er pjusket og støvet, han spreder sine hænder ud mod skyerne: 'O Herre! O Herre!' - alt imens han spiser det forbudte, han drikker det forbudte, hans påklædning er forbudt, og han er ernæret på en forbudt måde, så hvordan kan han da blive svaret?'" (Muslim).*

Og det berettes fra Abu Hurairah (raa) at Profeten (saaws) sagde: “Når en af jer beder en bøn, så skal han ikke sige: ‘O Allah, tilgiv mig hvis du vil’, han skal bede sin Herre med beslutsomhed og fuld hengivenhed, for der er ikke noget der er så stort i Allahs øjne, at Han ikke kan skænke det.” (Muslim).

Og det berettes fra Anas (raa) at Profeten (saaws) sagde: “Enhver af jer bør bede Allah om sine behov, selv hvis stroppen på sandalen knækker, for hvis Allah ikke frembringer det, så vil det aldrig være muligt.” (Tirmidhi).

Og fra Abu Huraira (raa) berettes det at Profeten (saaws) sagde (forkortet): “Allah sagde: Jeg er som Min tjener tænker om Mig (eller forventer Jeg skal være).” (Bukhari, Muslim, Tirmidhi og Ibn Majah).

Og det berettes fra Wathilah bin al-Aqsa (raa): “Jeg hørte Allahs Sendebud (saaws) sige: Allah, den Almægtige, den Ophøjede sagde: Jeg er som Min tjener tænker om Mig, hvis han tænker godt, får han det, og hvis han tænker dårligt, får han det.” (Ahmad og Ibn Hibban).

Nogle af de retslærde har kommenteret den ovenstående hadith, og har sagt: “Jeg behandler Min tjener ud fra, hvad han tænker om Mig. Jeg handler imod ham, sådan som han forventer, hvad angår godt eller det modsatte. Og formålet med denne hadith er, at tjeneren skal tænke godt om Allah, og han skal lade håb overvinde frygt.”

Og fra Abu Huraira (raa) berettes det at Profeten (saaws) sagde (forkortet): “Allah sagde: Jeg er i Min tjeners nærhed, når han tænker på Mig, og Jeg behandler ham, sådan som han tænker.” (Bukhari, Muslim, Tirmidhi og Ibn Majah).

Man kunne spørge: Hvorfor spiller vores forventninger en rolle på Guds svar på vore bønner?

Det gør den fordi Allah (swt) er Almægtig. Og fordi: “...der er ikke noget der er så stort i Allahs øjne, at Han ikke kan skænke det.”

Dvs. hvis vi ikke forventer godt fra Allah (swt), eller hvis vi ikke forventer, at Han (swt) skal hjælpe os, så svarer det til at vi ikke tror på at Han (swt) kan! Og dette er en katastrofal tilstand der nærmer sig kufr (benægtelse).

Når Allah (swt) Selv direkte siger til os: “**Påkald Mig, Jeg vil svare jer!**” (40:60), hvordan kan vi da være i tvivl?

En anden ting er hvis vi er i tvivl på grund af vore egne synder, men til dette har vi mulighed for at bede Allah (swt) om tilgivelse, og vi har dermed mulighed for at forbedre os. Allah (swt) siger: “**Sig: O Mine slaver som har handlet uretfærdigt imod dem selv, fortvivl ikke om Allahs Barmhertighed, sandelig Allah tilgiver alle synder til hobe. Sandelig, det er Ham der er den Tilgivende, Den Barmhertige.**” (39:53).

Det er ikke vores opgave at diktere forudbestemmelserne til Gud. Vi kan være tilfredse eller utilfredse, det har i princippet ingen betydning, men ved at være utilfredse er vi syndige. Derfor berettes det også at Profeten (saaws) sagde: “Dine fastbestemmelser vedrørende mig vil ramme mig, og Du er retfærdig overfor mig i Dine bestemmelser.”

Vi beder med håb, og Allah (swt) svarer altid vore bønner uanset om vi får det vi ønsker, eller om Han (swt) kompenserer bønnen på anden vis.

Når vi tager alle disse ting i betragtning, og når vi overvejer hvor aktiv Gud i virkeligheden er i vores liv, så bliver synet på den forpligtende islamiske bøn (as-Salah), som vi skal bede 5 gange dagligt, også anderledes.

Pludselig udgør disse 5 daglige bønner ikke blot en pligt der skal udføres eller overståes. Derimod udgør de et pusterum fra hverdagen hvor vi møder Gud personligt, tilbeder Ham (swt) igennem at prise Ham (swt), takke Ham (swt), og bede til Ham (swt). Ligeledes udgør de en renselse hvor igennem de synder vi har fået ophobet, bliver slettet.

Det berettes fra Anas (raa): “En person kom til Allahs Sendebud og sagde: ‘O Allahs Sendebud! Jeg har udført en

overtrædelse som fortjener straf. Så påfør mig straffen i overensstemmelse med Allahs bog.' Profeten (saaws) svarede: 'Var du ikke tilstede i blandt os til bøn?' Manden svarede: 'Jo.' Profeten (saaws) sagde: 'Så er du tilgivet.'" (Muslim).

Din behandling af andre mennesker og dyr påvirker Guds behandling af dig

Allah (swt) siger: **"Og tjen Allah og sæt ikke noget ved siden af Ham og (vis) godhed mod forældre og slægtninge, og de forældreløse, og de fattige, og den beslægtede nabo, og den fremmede nabo, og jeres fælle ved jeres side, og vandringsmanden, og krigsfangerne, thi Allah elsker ikke dem, der er bedrageriske (og) pralende."** (4:36).

Og Allah (swt) siger: **"Og Vi har ikke sendt dig, undtagen som en barmhjertighed til alt der eksisterer."** (21:107).

Og det berettes at Profeten (saaws) sagde: *"Ingen af jer vil have iman indtil I ønsker for jeres nabo, det som I ønsker for jer selv."* (Muslim).

Og det berettes at han (saaws) sagde: *"Den der ønsker at blive frelst fra Ilden og træde ind i Paradis, skal behandle folk som han selv ønsker at blive behandlet."* (Muslim).

Og det berettes at han (saaws) sagde: *"Gør overfor andre mennesker det som du ønsker, skal gøres overfor dig. Og nægt andre det som du ønsker, skal nægtes dig."* (Abu Dawud).

Og det berettes at han (saaws) sagde: *"Den der er frarøvet at være mild er frarøvet alt godt!"* (Muslim).

Og det berettes at han (saaws) sagde: *"Lad være med at være folk uden selvstændig tænkning sådan at I siger, at hvis folk handler godt mod jer, så handler I også godt mod dem, og hvis de handler dårligt mod jer, så handler I dårligt mod dem. Gør det derimod til en vane at handle godt hvis folk handler godt, og ikke at handle ondt hvis de handler ondt."* (Tirmidhi).

Og det berettes at han (saaws) sagde: *"En araber er på ingen måde overlegen i forhold til en ikke-araber, ej heller en ikke-araber over en araber, ej heller en person med lys hud over en person med mørk hud, og ikke en person med mørk hud over en person med lys hud. Den der er mest from og som frygter Gud mest fortjener den største ære."* (Ahmad).

Og det berettes at han (saaws) sagde: *"Lad være med at lede efter (andres fejl), for den der leder efter fejl, Allah vil lede efter hans (fejl)."* (Abu Dawud).

Og det berettes at han (saaws) sagde: *"Gør ting lette for folk og gør det ikke svært, og gør folk glade og lad være med at drive dem bort."* (Bukhari og Muslim).

Profeten Muhammad (saaws) formanede muslimerne til at vise godhed og medfølelse imod alle dyr, og han (saaws) forbød gentagne gange grusomhed imod dyr. Det er berettet at han (saaws) sagde: *"Frygt Allah i disse dyr der ikke kan tale!"* (Abu Dawud), hvilket vil sige, at de kan ikke tale nu, men de vil, uden at fejle, klage til Allah (swt) på Dommedagen.

En gruppe af Sahaba (raa) var engang på en rejse med Profeten (saaws), og han forlod dem for en tid. Mens han var væk, så de en fugl med to unger og de tog ungerne fra reden. Fuglen fløj omkring dem oppe i luften, og den slog med dens vinger i sorg. Da Profeten (saaws) kom tilbage sagde han: *"Hvem har sorget denne fugls følelser ved at tage dens unger? Giv dem tilbage til hende!"* (Sahih Muslim).

Enhver form for lidelse, uanset om den er forårsaget ved at tage en fugls unger, eller ved transport af dyr, eller ved enhver form for mishandling, ja selv at skælde dyr ud, er strengt forbudt!

Allahs Sendebud (saaws) gik på et tidspunkt til en have ejet af en mand fra Ansar, og han (saaws) så en kamel der. Da kamelen så Profeten (saaws) begyndte den at jamre og tårer faldt fra dens øjne. Profeten gik over til kamelen og begyndte at kæle den forsigtigt bag øret. Kamelen faldt da til ro og Profeten (saaws) spurgte: *"Hvem tilhører denne kamel?"* En ung mand fra Madina kom over til ham (saaws) og sagde: *"Denne*

kamel er min O Allahs Sendebud.” Profeten (saaws) sagde da: “Frygter du overhovedet ikke Allah? Allah gav dette dyr til dig, men den har netop klaget til mig over at du efterlader den sulten og meget træt!” (Abu Dawud).

En dag en tidlig morgen gik Allahs Sendebud (saaws) udenfor for at forrette sin nødtørft. Han så en kamel siddende ved indgangen til moskeen. Da Profeten (saaws) senere på eftermiddagen kom forbi det samme sted, så han (saaws) kamelen i samme position. Han spurgte: *“Hvor er ejeren til denne kamel?”* De begyndte at lede efter ejeren til kamelen, men kunne ikke finde ham. Profeten (saaws) blev meget vred over at kamelen var efterladt sulten og uden vand og han (saaws) sagde: *“Frygt Allah og undertryk ikke dette stakkels dyr der ikke kan fortælle hvordan den har det. Stig kun op på disse dyr når de er stærke, mægtige og mætte!”* (Imam Ahmad).

På et tidspunkt kom Profeten (saaws) forbi et dyr der var blevet brændemærket på dets ansigt, og han (saaws) sagde: *“Må Allah forbande den der har brændt dette dyr på dets ansigt!”* (Sahih Muslim).

En dag kom Ibn Umar (raa) forbi nogle unge fra Quraysh der skød pile efter en fugl. Da de unge så Ibn Umar stak de af. Ibn Umar (raa) råbte efter dem: *“Hvem var det der gjorde det? Må Allah forbande dem! Allahs Sendebud (saaws) forbandede også dem der brugte et levende dyr som skydeskive!”* (Bukhari og Muslim).

Og det berettes at Profeten (saaws) sagde: *“Den der ikke viser barmhjertighed, vil ikke selv blive vist barmhjertighed!”* (Bukhari).

Må Allah (swt) retlede alle til Islam! Og må Han (swt) gøre det let for os alle at efterleve Profetens (saaws) eksempel så vi kan opnå en permanent fred og harmoni i denne verden!

Og Allah (swt) ved bedst!